

Eikenhof: een dubbele bollenvilla aan de Sixlaan en haar bewoners (slot)

In 1908 verrees aan de Sixlaan het dubbel woonhuis Eikenhof. De linkerhelft van villa en de eigenaar-bewoners van de villa bespraken wij in het eerste deel van dit artikel, dat in afl. 85 stond. In vervolg hierop bespreken we nu de eigenaar-bewoners van het rechtergedeelte op Sixlaan 11, sinds 1950 Sixlaan 23.

Villa Eikenhof (foto: Adinda Slingerland-Telkamp)

Kees de Wreede en Jansje Philippo
Mede-initiatiefnemer van de bouw van Eikenhof, Cornelis (Kees) de Wreede werd in 1876 als oudste van acht kinderen geboren in Lemmer, Friesland, waar zijn vader Bauke, getrouwd met Liekeltje Feenstra, veldwachter was. Toen Kees tien jaar was, verhuisde het christelijk-gereformeerde gezin met toen vier kinderen naar Hillegom, waar Bauke de Wreede gemeenteveldwachter werd. Daar kon hij niet voldoende van leven, dus had hij er een tabakswinkel bij aan de Hoofdstraat en handelde hij in huizen, ook voor de verhuur. Vanuit de Hoofdstraat verhuisde Bauke naar een voor hem en zijn vrouw gebouwd huis aan de Leidsestraat: Nil Sine Deo (Niets Zonder God). Bauke was ook mede-oprichter van de Christelijk Gereformeerde kerk aan de Raadhuisstraat.

Zijn zoon Kees de Wreede trouwde in 1902 met Jansje Philippo, zus van Wout, zijn collega bij Van Waveren en latere buurman op Eikenhof. Kees en Jansje kregen vier kinderen, die zij in navolging van de geloofsrichting van de moeder in de hervormde Maartenskerk lieten dopen. Eerst kwamen op het toenmalig adres Weeresteinstraat 43 twee dochters: Cornelia (1903) en Augustina Geertruida (1904). De twee zoons, Bauke (1906) en de op Eikenhof geboren Wouter Jan (1909), werden compagnon in een eigen bollenbedrijf, eerst in Hillegom, later in Lisse. De geboorte van Wouter werd aangegeven door dokter Der Weduwen "wegens afwezigheid van den vader". Zo ging dat in bollenfamilies; je kon niet altijd bij de geboorte van al je kinderen zijn, als je voor de zaak in het buitenland zat.

Kees de Wreede en Jansje Philippo en hun gezin rond 1910 (Collectie Robert Philippo)

Kees de Wreede Sr werd in september 1929 als invaller lid van de Hillegomse gemeenteraad. In juni 1931 werd hij herkozen, als enig gemeenteraadslid van de Vrijzinnig Democratische Bond (VDB, progressief liberaal). In de eerste helft van de jaren '20 was hij lid van het bestuur van de Hillegomse afdeling van de Nederlandse Protestanten Bond (NPB).

Het echtpaar Harry Hylkema en Greeth Sluis op hun trouwdag in 1946 (Collectie Mariet Hylkema)

In juli 1943 werd Sixlaan 11 door de Duitse bezetter gevorderd. Kees week uit naar zijn dochter Cornelia in het Gelderse Twello, gemeente Voorst. In hun woning kwam een *Truppenkrankenrevier*, een legerhospitaal. Van april 1945 tot november 1954 woonden Kees en Jansje weer op Eikenhof, waarna ze naar Huis te Bennebroek verhuisden, een chique bejaardenhuis, gevestigd in het voormalig woonhuis van freule Willink. Jansje overleed in 1956 en Kees in 1958. Op Sixlaan 11 (=23) was er, zoals in veel Hillegomse villa's ten tijde van de naoorlogse woningnood, gedwongen inwoning, en wel van Catharina M. Scholten, weduwe van P.D. van Mourik van de Wilhelminalaan. Ze woonde op de eerste verdieping en ze liet haar boodschappen in een mandje naar boven hijsen door de bij M. van Waveren werkzame Klaas Verweij. Zijn zusters dreven een kruidenierswinkel en Klaas hielp ze bij de bezorging.

Het gezin De Wreede-Philippo (Collectie Henk Hoekstra)

Harry Hylkema en Greeth Sluis

In november 1954 gaf Kees de Wreede het familiebezit aan de Sixlaan uit handen. Koper was de in Alkmaar geboren 36-jarige Margareeth Marijke (Greeth) Sluis, gehuwd met de 42-jarige bloemist en buitenlands handelaar Henricus Jacobus (Harry) Hylkema. In 1940 bleef de met Greeth verloofde bol-lenreiziger Harry in de Verenigde Staten steken, net als Gerrit Veldhuyzen van Zanten van nummer 9 (zie deel 1). Later werd hij gemobiliseerd en opgenomen in het Britse leger. Vandaar dat het huwelijk pas in 1946 (in Hilversum) kon plaatsvinden. Het gereformeerde echtpaar zou ruim 33 jaar op Sixlaan 23 blijven wonen. Ze kwamen er met drie in Hillegom geboren kinderen: Gert (1947), Mariet (1950) en Harriët (1953); op Eikenhof kwamen er nog twee bij: Claartje (1955) en Dick (1959).

Greeths vader was advocaat in Alkmaar en overleed in 1930. Zijzelf groeide op in Hilversum en werd lerares in het nijverheids-onderwijs. Harry's grootvader was turfsteker in Friesland geweest en begon in Hillegom halverwege de Stationsweg een kruidenierswinkel. Harry's vader Gerrit werkte bij Gebroeders Van Zanten. Zonder kennis van Engels vertrok hij voor de firma naar Amerika. Harry bezocht de middelbare tuinbouwschool in Lisse. Met broer Hielke werd hij vennoot in het eigen bedrijf Gebr. Hylkema, dat zij overnamen van hun vader. Voor de bloembollenexport reisde hij jaarlijks op de oostkust van de Verenigde Staten.

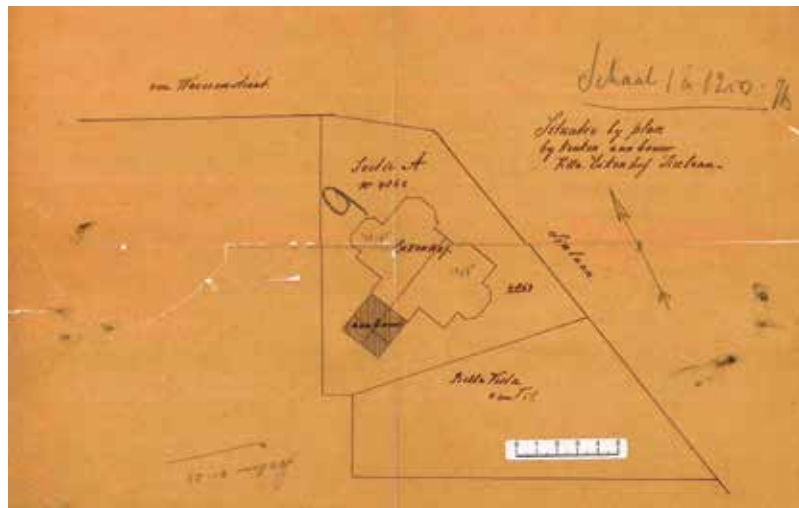
Aan de overkant op de Sixlaan woonden in de pastorie van de Gereformeerde Kerk dominee Krabbe en zijn zuster Fem. Wanneer Harry op reis in Amerika was, hielp Fem bij de opvoeding. Als zij wat later op de avond licht zag branden op de zolderkamer, belde zij overbuurvrouw Greeth, die dan een einde maakte aan de leesactiviteiten van haar kinderen. Mariet en Gert lazen sinds die tijd met een zaklantaarn of ze gebruikten de beddensprei als extra gordijn.

De vijf kinderen Hylkema in de voortuin van Eikenhof, circa 1963. Van achteren naar voren Gert, Mariet, Harriët, Claartje en Dick (Collectie Mariet Hylkema)

In het bollenvak en het maatschappelijk middenveld was Harry een mannetjesputter: o.a. scriba van de Gereformeerde Kerk, voorzitter van de Bond van Bloembollenhandelaren, van de Floriades van Amsterdam (Amstelpark 1972 en Gaasperplas 1982) en het Produktschap voor siergewassen. Dit alles bracht hem in 1977 het lintje van Officier in de Orde van Oranje Nassau. In 1988, toen de kinderen het nest uitgevlogen waren, verhuisde het echtpaar Hylkema-Sluis naar een serviceflat in Lisse.

In 1924 werd aan beide helften een aanbouw geplaatst (Bouwarchief Gemeente Hillegom)

Joep en Maria Lindner

Op 30 juni 1988 verkocht mevrouw Hylkema-Sluis Sixlaan 23 aan de in Leeuwarden geboren 41-jarige ingenieur Joseph Bernard Maria (Joep) Lindner en zijn echtgenote, de 39-jarige in Valkenswaard geboren fysiotherapeute Maria Catharina Lamberta (Maria) Snieders. Zij hadden drie opgroeiende kinderen. Joep Lindner had op vele plaatsen buiten Europa gewerkt als technisch specialist bij Shell en zette dit beroep bij een ander bedrijf in Nederland voort. Hij was op nummer 23 de eerste forens en niet-bollenman. Het echtpaar was er het eerste stel waarvan geen van beiden uit de Bollenstreek afkomstig was. Maria maakte de achtertuin tot lustoord. Ze was muzikaal, speelde blokfluit en gaf samen met o.a. zoon Mathieu (cello) huisconcertjes. Toen Joep eind 1997 een aantrekkelijke aanbieding in zijn sector kreeg, vertrok het echtpaar naar Attadale (Perth, West-Australië) en verkochten men het huis. Later zouden ze naar Brabant repatriëren.

Edzo Doeve en Rita Alberani

De tweede forens in huize Sixlaan 23 was de in Harderwijk geboren 38-jarige Edzo Doeve, directeur verzekeringen bij de Fortis Groep in Hoofddorp, later AMEV in Utrecht. Zijn 39-jarige echtgenote Rita Alberani was geboren in Ferrara (provincie Emilia Romagna, Italië). Na haar Italiaanse graad in de pedagogiek studeerde zij in Nederland Spaans, waarin zij les gaf aan de Volksuniversiteit Lisse. Ze kwamen naar Hillegom met hun tweeling Nicolò en Francesco, en dochtertje Kiki, waarna in 2000 hun Hillegomse telg Edoardo ('Dado') werd geboren. Na zes jaar werd het 'Pippi Langkous-huis' aan de Sixlaan verlaten, omdat vader Edzo een baan als verzekeringsdirecteur in Eindhoven kreeg.

Leen Boer en Monique Adank

In januari 2004 kochten de toen 43-jarige in Mijnsheerenland geboren Leendert (Leen) Boer en zijn in Oosterhout geboren 40-jarige echtgenote Monica Cornelia (Monique) Adank Sixlaan 23. Na hun huwelijk in 1990 zouden ze in veertien jaar negen maal verhuizen. Leen had als ingenieur bij Shell een internationale carrière met standplaatsen in Engeland, Nigeria en Texas. Hun kinderen Merel en Jelle waren in Engeland geboren, het derde kind, Douwe, in Assen, waar Leen bij de Nederlandse Aardolie Maatschappij (NAM) werkte. Toen Leen een baan kreeg op het hoofdkantoor van Shell in Rijswijk, vestigden ze zich in Hillegom, maar ze verhuisden na elf jaar naar Bloemendaal.

Linda Werdmuller von Elgg en Mark Knill

In 2015 werd de woning verkocht aan de huidige eigenaars, Linda Werdmuller von Elgg en Mark Knill, die sindsdien met plezier Sixlaan 23 bewonen. Ze waren al jaren op Hillegom georiënteerd omdat ze in Beinsdorp woonden. Linda Elaine Brigitte Werdmuller von Elgg is van Zwitserse afkomst, maar zij is geboren in Den Haag en heeft de Nederlandse nationaliteit. Ze heeft een evenementenbedrijf. Mark Alwin Knill heeft de Zwitserse nationaliteit, maar hij is een geboren Amsterdammer. Hij is *chief sales officer* bij een Duits softwarebedrijf. Hun twee kinderen, Elaine en Milan, wonen nog thuis.

Verbouwingen en veranderingen

Vele eigenaren van Eikenhof hebben in de loop van de tijd allerlei verbouwingen, uitbreidingen, verfraaiingen en moderniseringen laten uitvoeren, soms met respect, soms zonder veel respect voor de oorspronkelijke bouwstijl en indeling.

In 1924 werd bij elk van beide woningen een bijkeuken gebouwd. In 1924-'26 werd de gasverlichting vervangen door elektrisch licht. In 1926 werden de twee huizen aangesloten op het waterleidingnet. Dat betekende het einde van een gemeenschappelijke voorziening. Aanvankelijk was er een groot waterreservoir dat met een open verbinding vanaf beide zolders de bewoners van water voorzag. In de bijkeuken van nummer 21 staat nog steeds een pomp waarmee dagelijks door een bediende zuiver duinwater opgepompt werd naar het reservoir op zolder, dat na 1926 losgekoppeld werd.

Het in onbruik geraakte zinken reservoir, dat een verbinding vormde tussen de twee delen van Eikenhof, bestond nog in de jaren '50. Mariet Hylkema herinnert zich hoe zij via het apparaat - met houten deksel - naar de burens kroop om haar vriendinnetje Ruth Koning worteltjes te brengen die geoogst waren op het bollenland van de firma Hylkema in De Zilk.

In het linker gedeelte, Sixlaan 9/21, werden ten tijde van de familie Koning tussendeuren, openslaande deuren en serredeuren verwijderd. Frits Koning liet in de achtertuin een garage bijbouwen, later vervangen door een schuurtje (de auto's staan nu onder een afdak in de voortuin). In 1989 werd het dak van Eikenhof afgebroken en in oude glorie hersteld.

In het rechter gedeelte, Sixlaan 11/23, werd op een onbekend tijdstip de serre bij de achterkamer getrokken. Tussendeuren met glas-in-lood werden door de Hylkema's verwijderd. De gemeenschappelijke toegangslaan werd in twee toegangspaden gesplitst. Ten tijde van de familie Lindner werd een aantal ramen ontdaan van de roedeverdeling. De familie Doeve-Alberani liet vrijwel het gehele huis verbouwen, deels met herstel van oude details, zoals de granieten vloer in de gang beneden. Ook de familie Boer-Adank pakte het huis flink aan, waarbij oude elementen in ere werden hersteld. Enkele niet gebruikte schoorstenen van nr. 11/23 verdwenen. Aan de achterzijde van nummer 21 is een flinke aanbouw geplaatst. Mede gezien het feit dat dit de voorgevel niet aantastte, ging de monumentencommissie akkoord.

De omgeving

Uiteraard veranderde er in de eeuw van Eikenhof ook wel het een en ander aan de directe en wijdere omgeving. Allereerst natuurlijk de tuin. Tot de jaren '60 was de voortuin van beide woningen min of meer gemeenschappelijk. Er liep één pad in de vorm van een halve cirkel langs beide voordeuren. Er was een groot grasveld waarop de kinderen van beide gezinnen speelden. Eind jaren '60 werd tussen beide percelen een heg geplaatst, die steeds hoger werd. Ook aan de voorkant verrezen steeds hogere heggen. Nog lang was achter Eikenhof het bollenland van Van Til Hartman. Niet ver van het huis was ook een hertenkampje.

Waterpomp (foto: Karin Hoekstra)

Enkele details van het interieur (foto's: Linda Werdmuller von Elgg)

Eikenhof (foto: Peter van Doorne)

De laatste zestig jaar is ook het stratenplan nogal veranderd. Oorspronkelijk liep de Sixlaan parallel aan de Stationsweg. Er stonden al enkele villa's, zoals Sonnevand en Bella Vista. Tussen beide lanen stond een rijtje bomen, misschien wel eiken? Pas later kwamen er beuken, die intussen ook weer vervangen zijn door andere loofbomen. Begin jaren '60 werd de aansluiting van de Sixlaan op de Van den Endelaan opgeheven. Er kwam een verbinding met de Stationsweg. Sinds de jaren '90 heet het voorste deel van die weg ook Sixlaan, terwijl de 'oude' Sixlaan tot ventweg werd gebombardeerd. En uiteindelijk werd het geheel van villa's, herenhuizen en groene entourage een beschermd dorpsgezicht.

En toch

Ondanks de vele soms noodzakelijke, soms forse ingrepen en modernisering en aanblik en interieur nog kenmerkend voor de kloeke villa met dubbele bewoning, die in een soort semi-chaletstijl en halve Jugendstil was neergezet. De combinatie baksteen en witgepleisterde delen geeft de villa een blijvende charme. De meeste eigenaar-bewoners hebben het gebouw met rust gelaten of het met liefde behandeld. Eikenhof is terecht gemeentelijk monument en onontbeerlijk voor het monumentaal ensemble van de Sixlaan, in 2011 vastgelegd als deel van het beschermd dorpsgezicht Sixlaan-Mariastraat, bevestigd in het laatste bestemmingsplan (2014), waarin de 'oude' Sixlaan nog steeds glorieert.

Verantwoording

Dit artikel is voor een groot deel gebaseerd op onderzoek dat Henk Hoekstra in de jaren rond het eeuwfeest van Eikenhof ondernam. Dank aan meelezers voor hun commentaar,

correcties en aanvullingen: uiteraard geldt dit voor Henk Hoekstra; daarnaast voor Gert en Mariet Hylkema.

Bronnen

- Bouwarchief Gemeente Hillegom.
- Documentatie villa Eikenhof door Henk Hoekstra.
- Online krantenarchief Delpher.
- Genealogisch archief Wiewaswie.nl.

Vreugdezegels Veldhuyzen-Boot

Arie Dwarswaard, die zich al vaak in de familie Veldhuyzen van Zanten heeft verdiept, stuurde een reactie op het eerste deel van het artikel over Eikenhof. In de nalatenschap van Arent Veldhuyzen van Zanten zat een setje speciale postzegels voor het huwelijk van Gerrit Veldhuyzen van Zanten en Sophia Boot. Zij trouwden in 1927 en gingen daarna in de linkerhelft van Eikenhof wonen. Ter ere van hun huwelijk werd ook een speciaal poststempel ontworpen met de namen van de huizen waarvanuit beide echtelieden trouwden. Op de Vreugdezegels zien we villa Weltevreden aan de Van den Endelaan, waar Gerrit woonde, en Hoekstein bij Leiderdorp waar zijn bruid vandaan kwam.

